

[J. P. Larsen.]

paa den Udsigt til en velvillig Modtagelse, som dette Lovforslag efter min Mening har i dette høje Ting.

Det er heller ikke min Agt at rejse en Militærdebat; det bliver der om kort Tid rig Lejlighed til, og jeg kan derfor angaaende den Side af Sagen ganske henholde mig til den højtærede Forsvarsministers Udtalelser ved Fremsættelsen. Ministeren pegede bl. a. paa, at man fra alle Sider er enig om, at den nugældende Forsvarsordning bør ændres, og at det alene af den Grund vil være nyttigt at foretage den foreslaaede Nedskæring. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

I. A. Hansen: Det, vi her staar overfor, er andet Afsnit af den højtærede Forsvarsministers aarligt tilbagevendende Efteraarsmanøvre. Hvert Efteraar kommer den højtærede Forsvarsminister med et Forslag om at stryge den ekstraordinære Bevilling til Hæren gennem en Anmærkning paa Finansloven, men efterhaanden som Vinteren skrider frem, kommer den højtærede Minister til bedre forfatningsmæssig Erkendelse og bekvemmer sig til at fremsætte et særligt Lovforslag om Nedskæring. Saadan gik det for sig i Fjor, og det gentager sig altsaa i Aar, og der synes altsaa at skulle danne sig en Tradition for de to Tempis Politik paa dette Omraade.

I Aar har den højtærede Minister givet sit Forslag en noget anden Form, end det havde i Fjor, idet han foreslaar hele Beløbet paa den ekstraordinære Bevilling fra 1922 nedskrevet fra 30 Mill. Kr. til 23½ Mill. Kr. Han gør det under Henvielse til den ændrede Kroneværdi, Kronens Stigning fra 71 til Pari. Den 31. Marts i Aar vil der af de 30 Mill. Kr. være brugt 20 167 000 Kr., og den højtærede Forsvarsminister foreslaar herefter Bevillingen givet med ½ Mill. Kr. aarlig, indtil de 23½ Mill. Kr. er opbrugt. Nu skal jeg ikke opholde mig meget ved den højtærede Ministers Kronetilpasningspolitik — den melder sig jo lidt sent og en lille Smule ensidigt. Jeg ved ikke, om den højtærede Regering er rede til at foretage en lignende Nedskrivning i Henhold til Kronestigningen paa alle andre Bevillinger som den, der her foreslaas. Hvis Regeringen var parat dertil, kunde man naturligvis altid tale om Tingene, men jeg har ikke mærket nogen Tilbøjelighed i saa Henseende hos den højtærede Regering.

Jeg skal med Hensyn til det foreliggende

Forslag gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister er vel vidende om, at der ved Kronestigningen ingeniende er indvundet 6½ Mill. Kr. paa de Udgifter, der her er Tale om. Den højtærede Minister ved det, fordi det er oplyst af det Ministerium, han er Leder af. Jeg har her Betænkningen fra det Landstingsudvalg, der var nedsat i Fjor om det Forslag, som den Gang forelaa, og som i sin Hensigt svarede til det her foreliggende Forslag.

Landstingets Udvalg stillede en Række Spørgsmaal til den højtærede Minister, deriblandt dette:

„Hvilken Indfyldelse har Kronestigningen haft paa Pris og Arbejds løn paa det anskaffede Materiale?“

Svaret paa dette Spørgsmaal foreligger fra Direktøren for Krigsministeriet. Det er afgivet den 6. Februar 1930, og jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere det:

„En Beregning, der støtter sig paa en Sammenligning mellem paa den ene Side Kroneværdien og den gennemsnitlige Timefortjeneste i Januar Kvartal 1923 og paa den anden Side Kroneværdien og den gennemsnitlige Timefortjeneste i hvert enkelt af Finansaarene fra 1923—24 til 1929—30 (for sidstnævnte kun til 31. December), og som er baseret paa Hærens tekniske Korps' Regnskaber, har givet til Resultat, at der ved Kronestigningen siden 1923 er indvundet noget over 7 pCt. af de samlede Udgifter. Heraf skyldes 1 pCt. Svingningen i Arbejds løn, medens Resten falder paa de øvrige Udgifter.“

Herudover gør Svaret opmærksom paa, at den Nedgang, der har fundet Sted i Arbejds løn og Prisen for Materialer, modsvares for en meget stor Del af Materiellets Vedkommende af de forøgede Fordringer, den militær-tekniske Udvikling fører med sig, f. Eks. Flyvemateriel og Meddelelsesmateriel,

„og det skal anføres, at det ved den oprindelige Plan for Anvendelsen af de 30 Mill. Kr. var nødvendigt at foretage betydelige Nedskæringer af de forskellige Vaabens og Korps' Krav, der i alt androg 38 120 000 Kr.“

Det var altsaa det Svar, som Direktøren for Krigsministeriet afgav i Fjor. Nu vil ærede Medlemmer meget let kunne regne ud, at 7 pCt.s Reduktion paa det Grundlag, som Ministeren regner med i Bemærkningerne til sit Forslag, nemlig 23 Mill. Kr., ikke giver en Besparelse paa 6½ Mill. Kr., men kun en Besparelse paa 1,6 Mill. Kr.,